

– Це справа СВУ другого покликання!

Це була далеко точніша формула, ніж ті параграфи й статті кодексу, що за них було згадано вище...» [5, с.311].

***

«Заочна сув'язь» між цими двома великими достойниками-земляками відновилася на самому початку 1990-х, коли на рідній їхній Катеринопільщині з'явилися меморіальні дошки й музейні кімнати, коли вже в незалежній Україні почали виходити їхні праці й твори, коли про них заговорили на конференціях і в дисертаціях, заговорили словами доброї, вдячної пам'яті. І не тільки в ювілейні роки...

Список використаних джерел:

1. Болабольшенко А. Сергій Єфремов. Біографічний нарис / А. Болабольшенко. – К. : Щек, 2010. – 280 с.
2. Державин В. Великий поет-мислитель / В. Державин // У кн.: Филипович П. Поезії. – Мюнхен, 1957. – С. 15-27.
3. Чикаленко С. Щоденник. Том II (1918-1919) / С. Чикаленко. – К. : Темпора, 20114. – 464 с.
4. Насенко М. A qui facet-clamat, аба Про що «мовчав» Сергій Єфремов / М. Насенко // Літературна Україна. – 1999. – 18 березня.
5. Безсмертні: Збірник спогадів про М. Зерова, П. Филиповича і М. Драй-Хмару. – Мюнхен, 1963. – 334 с.
6. Єфремов С. Щоденники. 1923-1929 / С. Єфремов. – К. : Рада, 1997. – 848 с.
7. Єфремов С. Історія українського письменства / С. Єфремов. – К. : Femina, 1995. – 686 с.
8. Антоненко-Давидович Б. СВУ / Б. Антоненко-Давидович // Неопалима купина. – 1994. – №1. – С. 31-66.

The article focuses on the comparable analysis of biographies, scientific and creative activity of two prominent figures of Ukrainian revival of 1920-s, Academician Serhiy Yefremov and Professor and poet Pavlo Fylypovych, based on the analysis of various archival materials, the memoirs of contemporaries and diary records. Numerous convergence and divergence in their fate, character and creative interests have been found. Generally, there is a tragic pattern of their life outcomes in the conditions of totalitarian regime.

Key words: Serhiy Yefremov, Pavlo Fylypovych, biographies, education, outlook, creative interests, Shevchen kostudies, literature history, diaries.

Отримано: 11.10.2016 р.

Г. М. Цимбалюк

м. Житомир

СПАСЕННІ ОБЕРЕГИ

А потім раптом побачиш, що той осколок, який на блокпосту наскрізь мав твої груди продірявити, чомусь схибив із чіткої смертельної траєкторії, і та снайперська куля, котра на передовій в серце тобі мітила, зрикошетила попри всі закони фізики...

Усе так миттєво станеться, що й не відразу своє щастя усвідомиш. Лише згодом збагнеш, що ось так, нібито й буденно, на самісінькому початку летальної переправи невідкупного Харона з носом залишили. Але хто ж вони, ті спритники, котрі таку штуку утнути спромоглися? Адже не було жодних видимих причин для збою наднадійної, здавалося б, віками апробованої системи. Адже ніхто ще звідти не вертався...

Таки дарма голкою плаского розумування знягла розірваний зв'язок часів бодай в якусь подобизну, якщо не однорідного, то суцільного куска грубої матерії зшити...

А поміж тим, зовсім поруч буде факт, і хтозна, яким іменем його обізвати. Аж поки не осяйне здогадка. Вона до решти тебе приголомшить – ти ж геть забув про оберіг! І нічого дивного – ти настільки з ним зріднився, що зовсім перестав його помічати. Але ж той спасенний знак любові, зроджений світлим талантом, неспокоєм гарячого серця і глибокою вірою (останнє – обов'язково!), давно вже в непробивну броню перетворився. Тож вповні закономірно тендітні янголятка, виплекані дитячими руками, могутнішими усієї смертоносної зарази стали, а натхненні, хай і наївні малюночки, не згірш довершеного шедевра душу зігріваючи, водночас спасенним омофором бліндажі покривали...

Звісно ж, найперше, була віра. Проте вона ніскільки сакральний сенс оберегу не нівелювала. Швидше, навпаки – всіляко підсилювала його енергетикою роду й употужнювала духовно, щоб врешті-решт із факту мистецтва в царину духу перевести.

Отримано: 07.09.2016 р.